

Toruń, dnia 23 lipca 2025 r.

ŚG-I-B.7245.1.270.2025

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.)

p r e d s t a w i a m

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 10 lipca 2025 r. przez X prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, że:

1. wnioskodawca, który jako podmiot dystrybuujący nabyte od importera kubki papierowe z nadrukiem, przeznaczone do jednorazowego użytku, nie jest zobowiązany do pobierania opłaty od użytkownika końcowego, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznają za prawidłową**;
2. wnioskodawca, który jako podmiot dystrybuujący nabyte od importera kubki papierowe z nadrukiem, przeznaczone do jednorazowego użytku, nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznają za prawidłową**.

U z a s a d n i e n i e

Pismem z dnia 10 lipca 2025 r. (wpływ do tut. Urzędu: 16.07.2025 r.) X prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: X, zwany dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata konsumencka) oraz opłaty wskazanej w art. 3k ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata producencka). Przedmiotowy wniosek został złożony do Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z uwagi na prowadzenie na terenie województwa kujawsko-pomorskiego sprzedaży kubków i odprowadzania opłaty konsumenckiej SUP (zgodnie z załączonym potwierdzeniem uiszczenia opłaty konsumenckiej).

Do wniosku zostały załączone następujące dokumenty:

- potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców;
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 9 maja 2022 r. (X);
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 30 kwietnia 2024 r.;
- tłumaczenie przysięgłe raportu z testu nr K17348 (X);
- protokół kontroli nr WIOŚ-BYDG 422/2024;
- pozytywna decyzja Marszałka Województwa Wielkopolskiego na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty SUP (nie dotyczy Strony);

- pozytywna decyzja Marszałka Województwa Lubuskiego na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty SUP (nie dotyczy Strony);
- potwierdzenie uiszczenia opłaty konsumenckiej za jednorazowe produkty z tworzyw sztucznych SUP, za 2024 rok, wniesionej na konto Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, X prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: X we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawił zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie:

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, X prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: X, prowadzi na terenie województwa kujawsko-pomorskiego sprzedaż (dystrybucję) wprowadzonych przez importera naczyń przeznaczonych do jednorazowego użytku wytwarzanych przez X z siedzibą w X, Chiny (kubek papierowy z nadrukiem). Wnioskodawca dysponuje dwoma certyfikatami oraz raportem z testu wykonanego przez niemieckie laboratorium na wprowadzanych przez importera pojemnikach, zgodnie z którymi ww. naczynia jednorazowe wytwarzane są wyłącznie z celulozy i kleju, i nie zawierają tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej poddano w wątpliwość konieczność pobierania od użytkownika końcowego tzw. opłaty konsumenckiej (art. 3b ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej) oraz konieczność ponoszenia przez Wnioskodawcę opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy za wprowadzane do obrotu i sprzedawane naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku (kubki) wykonane z papieru powlekanego klejem.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W ocenie Wnioskodawcy, z uwagi na charakter produktów, które dystrybuuje, nie zachodzi konieczność stosowania się do ww. przepisów wynikających z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Według zapewnień producenta, przedmiotowe naczynia jednorazowe wytworzone są w całości z papieru (celulozy) i nie zawierają tworzyw sztucznych. Wnioskodawca załączył tłumaczenia dwóch certyfikatów wystawionych przez niemieckie laboratorium (z dnia 9 maja 2022 r. oraz z 30 kwietnia 2024 r.). Pierwszy certyfikat stanowi, iż papierowe kubki z nadrukiem, dla których sporządzono raport z testów, są produktami wolnymi od plastiku. Natomiast zgodnie z drugim certyfikatem dotyczącym możliwości recyklingu w przemyśle papierniczym z dnia 30 kwietnia 2024 r., kubki papierowe zostały zakwalifikowane do kategorii produktów opakowaniowych z papieru i tektury, i zgodnie z tą kwalifikacją nadają się do recyklingu w 98,8 %.

Strona we wniosku powoła się również na analizę wykonaną przez laboratorium badań materiałowych i analizy uszkodzeń – X. Analiza została wykonana na zlecenie importera. Przeprowadzona analiza wykazała, że kubki są wykonane z celulozy i kleju. W analizowanych próbkach nie wykryto żadnych tworzyw sztucznych takich jak PE, PP, PLA, PS. Według oświadczenia producenta przedmiotowych naczyń, materiał wykorzystany do powlekania papieru na bazie wody od strony wewnętrznej jest stosowany jako klej. Na powierzchni wewnętrznej nie dodaje się żadnych innych dodatków. Szczegóły tej analizy przeprowadzonej przez X zawiera raport z testu nr K17348.

Zgodnie z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, dystrybuowane opakowania jednorazowego użytku są wykonane z papieru i nie są wykonane ani w całości, ani w części z tworzyw sztucznych.

W dniach od 23.09.2024 r. do 22.10.2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przeprowadził u importera opakowań jednorazowego użytku kontrolę dotyczącą

przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Wynik przeprowadzonej kontroli, opisanej w załączonym do wniosku protokole kontroli nr WIOS-BYDG 422/2024 wskazuje, że kubki wprowadzane do obrotu przez importera, wizualnie i strukturalnie odpowiadają kubkowi wykonanemu z papieru.

Strona wskazała we wniosku, że motyw 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE L. z 2019 r. Nr 155, str. 1.) wyjaśnia podstawy definicji tworzyw sztucznych. Zgodnie z tym wyjaśnieniem niemodyfikowane polimery naturalne nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ naturalnie występują w środowisku. Tworzywa sztuczne produkowane przy użyciu zmodyfikowanych polimerów naturalnych lub tworzywa sztuczne produkowane z biopochodnych, kopalnych lub syntetycznych substancji wyjściowych nie występują naturalnie, zatem powinny być objęte przedmiotową dyrektywą. W związku z powyższym zmodyfikowana definicja tworzyw sztucznych powinna obejmować oparte na polimerach artykuły gumowe oraz biopochodne i ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne, zarówno pochodzące z biomasy, jak i mające ulec biodegradacji z upływem czasu. W zakres definicji tworzyw sztucznych nie powinny wchodzić materiały polimerowe, którymi są farby, atramenty i kleje.

Strona zauważyła, że powyższa interpretacja motywu 11 ww. dyrektywy została powtórzona w Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. C. z 2021 r. Nr 216, str. 1.). W pkt 2.1. ww. wytycznych wskazano, że produkt końcowy zawierający klej, który (inaczej) nie jest wykonany z tworzywa sztucznego, a do którego stosuje się przepisy ww. dyrektywy, nie jest produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu tej dyrektywy.

Nawiązując do powyższego Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego przedstawia stanowisko w kwestii stosowania przepisów prawa w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i (UE) Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko produktem jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego nazywany jest produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Z uwagi na konieczność zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zdrowie człowieka poprzez zmniejszenie ich stosowania, zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomiczne, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, są zobligowani do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Powyższe przepisy zobowiązujące do pobierania opłat dotyczą produktów jednorazowego użytku, które są w całości lub choćby częściowo wykonane z tworzyw sztucznych. Przedstawione przez Wnioskodawcę certyfikaty, opinie i wyniki badań wskazują, że kubki przez niego oferowane są wolne od tworzyw sztucznych.

Nawiązując do powyższego oraz odnosząc się do ekspertyz i certyfikatów załączonych do wniosku należy przyjąć, że produkty w postaci kubków oferowanych przez Wnioskodawcę składają się z celulozy i kleju na bazie wody. Zgodnie z przedstawionymi informacjami przedmiotowe kubeczki nie spełniają definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zatem nie podlegają obowiązkowi określonym w art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ponieważ obowiązek uiszczania opłaty (tzw. opłaty konsumenckiej) dotyczy wyłącznie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy.

Zgodnie z art. 3k ust. 1 ww. ustawy do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu

zobligowany jest przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę rodzaj prowadzonej przez Stronę działalności oraz przedstawione przez Wnioskodawcę stanowisko istotne jest przybliżenie, zawartych w ww. ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, następujących pojęć:

- Przedsiębiorca – zgodnie z art. 2 pkt 9b ww. ustawy produktowej, za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, ze zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;
- Wprowadzanie do obrotu – zgodnie z art. 2 pkt 12a ww. ustawy produktowej, rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Powyższe definicje wskazują, iż przedsiębiorca, który importuje produkty lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów jest wprowadzającym do obrotu, ponieważ to ten przedsiębiorca dokonuje pierwszego dostarczenia produktu na terytorium kraju w ramach swojej działalności gospodarczej. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż Wnioskodawca występując w charakterze dystrybutora opakowań jednorazowego użytku nie jest wprowadzającym te

opakowania do obrotu, zatem nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tutaj. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. X
2. aa